సముద్రం ★

శ్రీ అనిశెట్టి సుబ్బారావు

సముద్రపుహోరు పిలుస్తున్నది!

పల్చని ఒడ్డుమీద గంతులువేస్తూ గూళ్లు, మిద్దెలు, మేడలు కడుతున్నాను.

గంభీరమైన ఒకటేపిలుపు పిలుస్తున్నది।

ఒక ఇల్లు పూర్తిచేశాను. అంచులు తీర్చాను, ఇంట్లోనుంచి పాదాన్ని బయటపెట్టి ఇంకో ఇల్లు కట్టేందుకు గెంతుతున్నాను.

నవ్వింది! పిలుస్తూ, నురుగునవ్వులతో నన్ను పరిహసించింది।

వ్రేళ్ళు కదిపినట్లు అల ఒక్కొక్కటే మెరుస్తూవస్తూ పిలుస్తున్నది।

నన్ను పిలుస్తున్నదేం। సముద్రానికి ఎన్నిచేతులు। వచ్చి గూళ్ళు కట్టిపెట్టిపోరాదూ। ఇందులో విమగ్నకారాదూ।

రెండుగూళ్ళుకట్టాను. మూడు, నాలుగు....

అరుస్తూనేవుంది।

నాలుగు....ఐదు....

వచ్చేసింది. పొర్లిపొర్లి పరుగెత్తివచ్చేసింది।

చేతులన్నీవిప్పి ఇళ్ళన్నీ, మేడలన్నీ తుడిచేసింది.

నవ్వి పరిహసించింది.

అయ్యో! ఇదేమిటి। ఒడ్డు చదునైపోయిందేం!

ఏంచెయ్యను।

మళ్ళీకట్టాను. ఒకటికట్టాను. పాదంతీసి ఇంకో ఇంట్లో పెట్టాను. త్రవ్వాను. ఎత్తాను. కట్టాను.

అంచులు తీర్చాను.

సముద్రం పిలుస్తున్నది.

నేనటుచూడనేలేదు. నిర్మిస్తూపోతున్నాను.

ఎన్నో నిర్మించాను.

నాతిగంభీరంగా పిలుస్తూనేవుంది। పిలిచింది।

పిలిచింది। ఒక్కుమ్మడి వచ్చేసింది. తీవ్రంగావచ్చి అిళ్ళన్నీ ఒక్కసారి నేలమట్టం చేసింది. ఒడ్డు చదునైపోయింది మళ్ళీ।

నాకళ్ళలో నీరునిండింది। నాముందే ఇవన్నీ పోతున్నాయే।

అయ్యో। ఏంచెయ్యను।

[illegible] నేమలా ? [illegible] ల చేతులెత్తి పిలుస్తున్నది।

దీనిలో నిరాశలేదేం? నావలె నిరుత్సాహపడదేం।

నేనటు కన్నెత్తనేలేదు. మళ్ళీ ప్రారంభించాను. అతివేగంగా, చతురతతో, యుక్తితో, సర్వశక్తులు ధారపోసి నిర్మిస్తున్నాను.

మేడలు, మిద్దెలు, రాజభవనాలు, గుర్రాలశాలలు, కోటలు, అగడ్తలు అన్నీ అన్నీ....

ఒకచోటనుంచి ఇంకోచోటికి పరుగెత్తుతున్నాను. జీవాన్ని సర్వాన్ని ధారపోస్తున్నాను.

నా వెనుక సముద్రం అనంతగంభీర వాక్కుతో ఆహ్వానిస్తున్నది। పెడ బొబ్బలు పెడుతున్నది,

నా ముందెన్ని నిర్మితాలు!

దేవాలయాలు నిర్మించలేదు. సత్రాలు నిర్మించలేదు.

ఇంకా రాజధాని సంపూర్ణం కాలేదు.

సముద్రం పిలుస్తూనేవుంది!

నా నిర్మితాలు అంతటా నిండినవి, ఇంకొక్క నిర్మాణానికే స్థలం చిక్కలేదు, నేను నిలిచేందుకే స్థలం చిక్కలేదు. ఎటు వెతికినా అంతే।

సముద్రం ఇంకా, అవిరామంగా పిలుస్తున్నది।

అటు చూచాను।

భీకర గంభీరమైన తపస్వి జీవితంవలె ఇంకా ఇంకా పిలుస్తున్నది। అలలు లేచి రమ్మంటున్నవి!

ఆకర్షిస్తున్నవి!

అలలు నన్నెత్తుకొనిపోయి సముద్ర మధ్యంలో నిలిపినవి.

ఐక్యమైనాను.

ఒడ్డు కన్పిస్తున్న దింకా, చూస్తున్నాను.

సముద్రం గర్జించుకొంటూ పరుగెత్తింది। అహో! వెళ్ళిపోయింది.

చేతులార నిర్మించిన అణువణువునూ కూల్చింది.

తుడిచి పెట్టింది. నవ్వి పరిహసించింది.

వస్తూ చూస్తూ నవ్వింది. నేనూ నవ్వాను.

దుర్భరానందంతో ఇంకా ఇంకా నవ్వుతుంటున్నాను.